

Marijanina volonterska priča

Moje ime je Marijana Jergović, imam 52 godine. Majka sam troje djece: 30-godišnjeg Andrije, 23-godišnje Martine i 15-godišnje Marijane. Po zanimanju sam diplomirani inženjer medicinske biokemije. Zbog problema sa dijagnozom ADHD-a svoga sina, nakon 8 godina rada u struci odlučila sam napustiti mjesto voditelja laboratorija. To se dogodilo kada je Andrija krenuo u školu i kada sam rodila svoju stariju kćer Martinu. Naime, shvatila sam da sustav nema mehanizme koji štite djecu sa određenim problemima. Rad u obiteljskom poduzeću mi je omogućio fleksibilnost, nužnu za odgovorno roditeljstvo i posvećenost djetetu sa ADHD-om.

Andrijin ADHD me odveo u jedan novi svijet borbe sa sustavom, komunikacije sa logopedima, psiholozima, defektolozima od kojih sam učila. To su bila neprocjenjiva znanja i iskustva koja mi danas pomažu pri svakodnevnom radu s djecom u bolnicama, radionicama i tribinama. Problem socijalizacije djeteta sa ADHD-om je u moj dom doveo gomilu djece koji su ljetovali sa nama, koje sam vodila na izlete, izložbe, kina i sl.. Preko djece sam upoznavala i njihove roditelje koje sam usput motivirala na uređivanje školskih prostora, sakupljanje pomoći za potrebne, organiziranje aukcija u humanitarne svrhe, priređivanje predstava djeci od strane roditelja.

U Domovinskom ratu volontirala sam u Caritasu Župe Presvetog srca Isusova u Palmotićevoj ulici u Zagrebu dijeleći hranu i odjeću prognanicima izbjeglicama i živeći njihove sudbine.

Sve to, moj poziv i rad u bolnici, obiteljska situacija, u meni su pojačali onu unutarnju motivaciju ljubavi prema bližnjem, osobne ideale dobra i empatije prema ljudima.

Nakon što su Andrija i Martina uspješno završili fakultete, odlučila sam svoje slobodno vrijeme pokloniti onima kojima mogu donijeti osmijeh te im kroz knjigu prenijeti znanje i dio svoga životnog iskustva. Najvažnije od svega, željela sam im svojim primjerom pokazati kako naučiti sebe davati sebe drugima. Upravo to me ponukalo da kroz našu Udrugu za promicanje potreba djece i mladih Smiješak za sve pokrenemo projekt "Odgoj za volontiranje". Sudjelujemo na okruglim stolovima škola, organiziramo motivacijske radionice za djecu osnovnih i srednjih škola, uključujemo ih u prikupljanje knjiga za našu Udrugu, pozivamo ih da skupa sa nama sudjeluju na čitaonicama u knjižnicama i da se oni stariji od 15 godina uključuju u volontiranje u skladu sa Zakonom o volonterstvu.

Svijet možemo mijenjati krenuvši od sebe. Dvije su stvari pritom bitne- vrijeme i ljubav! U tjednu od 168 sati dovoljno je odvojiti sat vremena da biste napravili nešto dobro i učinili nekoga sretnim! Takvu poruku prenosim svim našim volonterima i djeci sa kojom se susrećem. Samo u jednom satu od svakoga od nas kojeg smo darovali drugome svijet će sigurno izgledati drugačiji. Ljubav koju donosimo u svaki susret, koju unosimo u sve što radimo je snaga koja mijena svijet. To je ključ volontiranja.

Osjećaj nakon volontiranja (rekla bih pogotovo sa djecom) je nešto što je teško opisati riječima.. Nešto kao da letite, energija i ljubav koju ste dali pokreće u vama neopisivi polet jer je samo nebo granica! Dok vozim auto često mi se događa da vrtim filmove doživljaja sa djecom. Smijem se sama sa sobom, na semaforima vidim zabezeknute poglede ljudi koji u tim trenucima misle što je sa ovom ženom. No, oni ne znaju da je tajna u davanju sebe do kraja, onako iskreno.

Moj "dress code" su tenisice, traperice i majica, torba sa knjigama i stari WV Polo kojim nepogrješivo stižem tamo gdje mogu dat nabolje od sebe: iskrenost, ljubav, entuzijazam.

Završila bih tekstom iz Proroka Khalila Gibrana:

"Kada dajete od bogatstva svoga vi dajete samo malo. Kada dajete sebe, istinski dajete!"

**Teta pričalica Marijana
volonterka Udruge „Smiješak za sve“**